

ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΛΑΣΤΙΚΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Ἀλ. Σούτσου ἀριθ. 17, Πάροδος Λυκαβητοῦ.

Συνδρ. Ἐσωτερικοῦ φρ. 8 — Συνδρ. Ἐξωτερικοῦ φρ. 10

ἜΤΟΣ Α'

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 1ῃ ΓΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ἈΡΘ. 15

ἮΧΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τροπή πνευματικὴ ἢ τροπή βιολογικὴ εἶναι αὕτη; Οὔτε ὕδωρ ζητοῦμεν ἥδη, οὔτε βίον ἀνετώτερον καὶ ὁμαλώτερον οὔτε καλεῖτερον καὶ ἐθνικώτερον. Ζητοῦμεν ἥδη ἡσυχίαν, ἀδελφότητα, γαλήνην ψυχῆς καὶ εὐφροσύνην καρδίας.

Ἐν ἡμέραις ἀγίαις καὶ πρωτοχρονιάς, ὡς αἱ παροῦσαι, τὰ πάθη διγῶσιν, αἱ ἀντιζηλῖαι ἀποσύρονται, οἱ ἐχθροὶ πραινόνται.

Ἐν ταῖς κοινωνίαις ἡ γυνὴ θεωρεῖται μέγας παράγων τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ οἴκου καὶ ὁπόταν αὕτη θέλη, παρατηρήθη, ὅτι ὁ οἶκος ἡρεμεῖ καὶ εὐημερεῖ. Ἡ γυνὴ πολὺ φρονίμως τεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ταύτην πάνυ συνετῶς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ μυηθεῖσαν καὶ ἀχθεῖσαν εἰς τὰ ἱερὰ καὶ τὰ θεῖα, ἔκτοτε αἱ κοινωνίαι ἐμορφώθησαν ἐπὶ τὸ φυσικώτερον, ἔκτοτε τὰ πλήθη συνετάχθησαν ἐπὶ τὸ κοινωνικώτερον, ἔκτοτε οἱ ἄνθρωποι συνῆλθον ἐπὶ τὸ χριστιανικώτερον.

Καὶ ἴδετε τὴν σήμερον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πῶς ἡ γυνὴ προσελκύει τὸν ἄνδρα εἰς τοὺς ναοὺς καὶ τὸ καθῆκον, πῶς τὸν συγκρατεῖ πλησίον τῆς, πῶς τὸν φέρει κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς τὸν οἶκόν τῆς.

Ἡ γυνὴ! σπουδαία φυσικὴ δύναμις! ὑπο-

δουλῶναι τὰ πάθη ἐξουδετερῶναι τὰ μίσθ, διευθύνει τὰ ἐγκόσμια, ἐξηψοῖ τὰ θεῖα! Καὶ τὴν βλέπομεν πῶς μᾶς παρασύρει κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, παρ' ἑαυτῆς. Ἀφίνομεν τὰς ἐργασίας μας, ἐγκαταλείπομεν τοὺς φίλους μας. λησμονοῦμεν τὰ κέρδη μας καὶ σφηνώμεθα ἐν αὐτῇ. Μᾶς ζητεῖ ἐνδύματα, οικιακὰ σκεύη, γλυκίσματα, ἀφθόνους τροφάς, ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ δὲν τῇ ἀρνούμεθα οὐδέν. Ἡ γυνὴ ἐσφηνωμένη εἰς τὰ θεῖα, καθίσταται δύναμις ἀκαταμάχητος. Ἡ γυνὴ κατὰ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας, εἶναι ἀνωτέρα ἡμῶν. Καὶ τὴν ἀκολουθοῦμεν, τῇ ὑπακούομεν, τὴν σεβόμεθα, τὴν λατρεύομεν. Καὶ δι' αὐτὸ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, πᾶν ἄλλο διγᾶ, τὰ πάντα ὑποχωροῦσιν καὶ παρὰ τῆς γυναικὸς ἀναζητοῦμεν τὴν γαλήνην καὶ ἡσυχίαν, τὴν εὐφροσύνην καὶ εὐδαιμονίαν, ἣν οὐδέποτε ἀπολαμβάνομεν ἀνευ ταύτης καὶ χάριν αὐτῆς ἀφίνομεν ἥδη καὶ πολιτικὴν καὶ ὑποθέσεις μας καὶ πάθη καὶ μίσθ καὶ ἐργασίαν καὶ συμφέροντα.

Ἡ θρησκεία ἐν τῷ οἴκῳ ἥδη.

Ἡ ἐπέτειος τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως εἶνε ἡ μεγαλειότερα ἐορτὴ τοῦ χριστιανοῦ. Πᾶσαι αἱ ἄλλαι εἶναι παρεπόμεναι καὶ δευτερεύουσαι. Ἐνεκα δὲ ταύτης καὶ τῆς ὑψίστης σημασίας τῆς, σύμπας ὁ χριστιανικὸς κόσμος κλονίζεται,

καὶ αἰσθητοποιεῖται, ηλεκτρίζεται καὶ ὑψηλοφρονεῖ καὶ ἀφίνων τὰ ἐγκόσμη ἀφιερῶνται εἰς τὰ θεῖα ! Ἄλλὰ πόσον διδακτικὴ ἐν ταύτῳ εἶναι ! Μία μόνη ἀνάμνησις θείας τοιαύτης ἀποστολῆς, ἀρκεῖ νὰ συναρπάσῃ τὰς συνειδήσεις τοῦ κόσμου ὅλου. Καὶ ἂν εἶχομεν καὶ δευτέραν μίαν τοιαύτην νεωτέραν, σύγχρονον ἀποστολήν, πόσον ὁ κόσμος θὰ ἦτο διαφορετικὸς, καὶ τί ὠφέλιμος πρόδοδος θὰ ἐπήρχετο εἰς τὴν ἀνθρωπότητα!

Ἡχώ.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Γέρων τις πολύπειρος, ἐρωτηθεὶς τί ὠφελεῖ τὸ νέον ἔτος εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀπάντησεν :

— Ἔχει δώδεκα ἐντολάς :

1ον. Οἱ βασιλεῖς θλίβονται, διότι ἐλαττοῦται τὸ γόνιτρόν των.

2ον. Οἱ ὑπουργοὶ ἀγάλλονται, διότι αὐξάνει ἡ ἐξουσία των.

3ον. Οἱ τιτλοῦχοι εὐχαριστοῦνται, διότι προάγονται.

4ον. Οἱ ἔμποροι χαίρουσι, διότι ἐκποιοῦσι τὰ ἐμπορεύματά των.

5ον. Οἱ βιομήχανοι δρᾶνται τῆς εὐκαιρίας νὰ κάμνωσι τὸ ἰσοζύγιόν των.

6ον. Οἱ ἱερεῖς μειδιῶσι, διότι ἀνανεοῦνται τὰς ἐορτὰς καὶ προσευχὰς των.

7ον. Οἱ χαρτοπαῖκται τρελλαίνονται, διότι ὅλοι οἱ εὐποροὶ τρέχουν πρὸς αὐτούς.

8ον. Οἱ πτωχοὶ ἀναγεννῶνται μὲ νέας ἐλπίδας.

9ον. Αἱ γυναῖκες χοροπηδῶσι, διότι λαμβάνουσι τὰ καλλίτερα δῶρα των.

10ον. Οἱ νέοι ἄδουσιν ἀπὸ τὴν χαρὰν των, διότι θὰ ἴδωσι νέαν τύχην.

11ον. Οἱ παῖδες παίζουν μὲ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα.

12ον. Καὶ οἱ γέροντες ἀναστενάζουσι, διότι μεγαλύνουσι κατὰ ἓν ἔτος.

Εἰς ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΟΜΙΣΤΗΣ ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Εἰς ταχυδρομικὸς διανομεὺς ἔλεγε πρὸ ἡμερῶν εἰς φίλον του, ἐνῶ ἔπινον ἐν τινι παντοπωλείῳ, ἐπικρατατοῦντος δριμυτάτου ψύχους, χαρακτηρίζοντος τὴν ιδιότητα τῆς γυναικός.

— Νὰ σοῦ ἴπῳ ἐγὼ, μὲ τί ὁμοιάζει ἡ γυναῖκα, ὅπου ταῖς ἔμαθα ὄλαις.

τῶν γονάτων του, κεμηκυῖα ἐκ τῶν πολλῶν παιγνίων καὶ τῶν πολλῶν περιποιήσεων.

Καὶ ἐξέβλε βαθὺν ἀναστεναγμὸν. Πρὸ δεκαετίας καὶ ἐπέκεινα ὁ Παῦλος εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν οἰκίαν ταύτην... ἀφ' ὅτου μετὰ ζωηρὰν συζήτησιν εἶχεν ἐρίσει θανασίμως μετὰ τῆς συζύγου του καὶ ἀνοήτως εἶχον διαζευχθῆ.

Ἡ δὲ ἀφορμὴ; Οὐτιδανὴ ὑπόθεσις, ἣν τραγικῶς ἐξέλαβεν ἡ σύζυγος καὶ ἐκτοτε πᾶς συγγενικὸς μετὰ αὐτῶν δεσμὸς διεκόπη. Ἐκτοτε ἔπαξ τοῦ μηνὸς μόνον ἔβλεπε τὴν κόρην του, τὴν δὲ μητέρα οὐδέποτε ἢ ἔπαξ μόνον μακρόθεν εἶδεν, εἰς μίαν ἐξοχὴν!

Ἦδη ἡ Οὐρανία ἔμελλε νὰ ὑπανδρευθῆ καὶ εἶρχετο νὰ παρυσταθῆ εἰς τοὺς γάμους τῆς, νὰ τὴν ὀδηγήτῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν παραδώσῃ εἰς τὸν σύζυγόν τῆς.

Ἡ μεγάλη αἰθουσα ἦτον ἐστολισμένη δι' ἀνθέων, τὸ δωμάτιόν τῆς κατμέστον ἐκ δῶρων καὶ ρόδων, ἡ οἰκία δὲ ἔπασιν παρίστανε οἶκον πολυτελείας καὶ ἐορτῆς.

Ὁ Παῦλος ἠθάνθη τότε τὴν καρδίαν του

« Ἡ πανδρεμένη ὁμοιάζει πρὸς ἐπιστολήν, ὅπου τὴν δίδεις ἰδιοχειρῶς.

« Ἡ ἀνύπανδρος ὁμοιάζει πρὸς ἐπιστολήν, ἣ ὅποια δὲν ἐπεδόθη ἀκόμη.

« Ἡ γεροντοκόρη ὁμοιάζει πρὸς ἐπιστολὴν λησμονηθεῖσαν ἐν τῷ ταχυδρομείῳ καὶ μὴ ζητηθεῖσαν.

« Ἡ ἐλευθέρων ἡθῶν, ὁμοιάζει πρὸς ἐπιστολὴν δελτάριον.

« Ἡ φρόνιμος γυνὴ ὁμοιάζει πρὸς ἐπιστολὴν συστημένην.

« Ἡ γυρίστρα πρὸς ταχυδρομικὸν δέμα.

« Καὶ ἡ φλύαρος πρὸς ἐφημερίδα.

— Ἄμ ὁ γραμματοκομιστὴς πῶς ὁμοιάζει ; τὸν ἠρώτητε τότε ὁ παντοπώλης.

— Ἄ, καὶ ὁ γραμματοκομιστὴς ἀπήντησεν ὁ εὐφυὴς διανομεὺς ἀμέσως, ὁμοιάζει πρὸς γραμματόσημον, ποῦ γυρίζει παντοῦ.

Εἶχε δίκαιον τὸ κρασί!

ΛΕΞΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

Φιλία. Σιωπηλὴ συμφωνία ἀμοιβαίας ἐκμεταλλεύσεως.

Ἔρως. Ὁμολογημένη συμφωνία ἀμοιβαίας ἀνταποδώσεως.

συμφιγγομένην. Μετ' ὀλίγον οἱ προσκελημένοι ἔμελλον νὰ προσέλθωσιν καὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ δὲν εἶχεν ἔτι ἴδει τὴν κόρην του. Ἀνέμενον ἐν τούτοις, ὡς ξένος καὶ αὐτὸς νὰ τὴν ἴδῃ, νὰ τὴν θαυμάσῃ, νὰ τῇ ὁμιλήσῃ καὶ νὰ τῇ εἴπῃ... τί;... τί ἄλλο ἢ ὅτι τὴν ἀγαπᾷ; Καὶ ἔπρεπε βεβαίως πρότερον νὰ τὴν ἴδῃ αὐτὸς καὶ νὰ ὁμιλήσῃ!

Τότε τὰ δάκρυα τῷ εἶρχοντο αὐτοδικαίως εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἄλλὰ αἰφνιδίως ὁ θόρυβος ἀνοικομένης θύρας τὸν ἀποσπᾷ ἐκ τῶν σκέψεών του καὶ ὁ θροῦς ἀνασυρομένης ἐσθῆτος, τὸν κάμνει νὰ ἀνατριχιάσῃ. Στρέφει τὴν κεφαλὴν καὶ βλέπει τὴν σύζυγόν του.

Αὕτη δὲν εἶχε ποσῶς μεταβληθῆ, τὸ ἀνίστημα καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ἔλενον τὰ αὐτά, μόνον δὲ αἱ παρειαὶ καὶ τὸ σῶμα εἶχον ὀλίγον ἐξασθενήσει. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἦσαν πάντοτε ὠρατοὶ καὶ ζωηροὶ καὶ ἐπιβλητικοί.

Αὕτη ἐχαίρετῃσιν ἐπισήμως διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς, ἀνεγερθέντος ἐπίσης ἐν τῷ ἔμα τοῦ Παύλου καὶ τῷ ὑπέδειξε κάθισμα-πλησίον τῆς.

Ἦτο στιγμὴ ἀφ' αὐτοῦ συγκινήσεως καὶ ὑπερ-

Γάμος. Ἐπίσημος συμφωνία ἀμοιβαίας ἐκδορᾶς.

Στόμα. Ἀποθήκη φιλημάτων, ἐν ὧρα νεότητος, ἀποθήκη φαγητῶν, ἐν ὧρα γῆρατος.

Μειδιάμα. Τὸ ἡμισυ μέρος ἐκάστης ἡμιτελεσμένης ὑποθέσεως.

Στηθόδεσμος. Τὸ μεσότοιχον εὐκολοπορθομένου φρουρίου.

Γοῦνα. Κάλυμμα καὶ ἔνδυμα ἐνκλάξ ζώων καὶ γυναικῶν.

Γέννησις. Ἐπανάληψις βίου ἀνθρώπου, μὴ κατορθούντος νὰ λύσῃ τὸ αἰνιγμὰ του.

Ἀπάτη. Τράπεζα παιγνίου, ἐφ' οὗ ὁ διάβολος παίζει τοὺς βώλους του.

Διάβολος. Δούλος μετεμφιεσμένος, ἀγύρτης καὶ λαθρέμπορος, πότε ἀνάπτων τὸ σιγάρον μας καὶ πότε σβύνων αὐτό.

Δάκρυ. Ἐκχύλισμα τῆς θλίψεως.

Πεῖρα. Τρόπαιον ἐξ ὅλων τῶν πληζάντων ἡμᾶς ὄπλων.

Εἰς ΝΕΟΠΛΟΥΤΟΣ

Ὁ κ. Β... ἀποκτήσας προσφάτως μεγάλην περιουσίαν συνεπεῖα τυχηρῶν ἐπεισοδίων, ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, ἀπέπεμψε τὴν γράϊαν ὑπηρετρίαν του, καὶ παρέλαβε χά-

βολικῆς κρισιμότητος, φιλοτιμίας καὶ καθήκοντος.

— Ἡ Οὐρανία ἐτοιμάζεται καὶ θὰ ἔλθῃ ἐνώπιόν σας μετὰ τινὰς στιγμᾶς, τῷ λέγει ἡσύχω; ἀλλὰ μεγαλοπρεπῶς.

Ὁ Παῦλος ἔλαβε θέσιν καὶ δὲν ἀπήντησε, πλὴν μετὰ τῶν δύο τούτων ἀπὸ πολλοῦ ἀποχωρισθέντων ὄντων καὶ μὴ συνομιλησάντων ἔκτοτε, ἐπηκολούθησε σιωπῇ ἀπόλυτος μὲν, ἀλλὰ πλήρης σκεψῶν καὶ ἀμροτέρωθεν ἐπιτετηδευμένης συνέσεως καὶ ἀναγκαστικῆς ἐπιφυλακτικότητος.

Ἐπὶ τέλους ὅμως στενοχωρηθέντες καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πιεζόμενοι, ἤρχισαν νὰ ὁμιλῶσι περὶ ἀδικήσων καὶ ἀσημάντων ἀντικειμένων, ἐνῶ ταῦτοχρόνως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των διήρχοντο ἀπειροὶ ἀναμνήσεις τῶν παρελθουσῶν αὐτῶν εὐτυχῶν ἡμερῶν, ὅτε πρὸς στιγμὴν ἀκουσίως ἑαυτῶν, παρετήρησαν ἀλλήλους, ἐπὶ τῇ ἀναπολήσει τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου των.

Ἡ Κυρία Ἰουλία, τότε, ὀλίγον συγκεκινημένη καὶ μὲ τὴν καρδίαν ὀδυνηρὰν ἐστράφη αἰ-

1 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 1

ΠΙΚΡΑ ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑ

Ὁ κ. Παῦλος εἰσῆλθεν ἡσυχῶς ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἐνῶ ἡ ὑπηρετρία τὸν παρετήρει, χωρὶς νὰ τὸν γνωρίσῃ καὶ ἐξηκολούθει μετὰ περιεργείας ἐξετάζουσα αὐτὸν ὀπισθεν του. Εἰρωνεῖα ! Ἦτο ξένος ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ, ἣτις ἐν τοσοῦτῳ ἦτον οἰκία τῆς συζύγου του, τῆς θυγατρὸς του... ἰδική του !

Εἰσερχόμενος ὁ Παῦλος παρκτηρεῖ ἐν συγκινήσει περὶ αὐτοῦ, τὰ πάντα. Ἀναγνωρίζει τὰ ἔπιπλα, τὰς αἰθούσας, τὴν διακόσμεισιν καὶ εἶτα μετ' ἐνδιαφέροντος τὸ κλειδακίμβαλον, οὐτινος τοςάκις ἡ θυγάτηρ του Οὐρανία, ἐν ἡλικίᾳ 7—8 ἐτῶν, καὶ ἣτις νῦν δωδεκαοκταετίας ἔμελλε νὰ ὑπανδρευθῆ, μετὰ τοςκύτης εὐθυμίας καὶ χάριτος ἔκρουε τὰ πλῆκτρα καὶ εἶτα ἐκοιμήτο ἐπὶ

ριν επιδείξεως ένα θυρωρόν, ένα θαλαμ-
πόλον και μίαν μάγειρον, τούς οποίους έ-
συνείθιζε ν' αποκαλῆ φίλους του. 'Ημέραν
τινα ο έξις φαιδρός διάλογος συνήθη με-
ταξύ του κ. Β... και τῶν τριῶν φίλων του,
διὰ μέσου τῆς όπῆς τοῦ κλειθροῦ, τῆς δια-
χωρίζουσας θύρας τοῦ δωματίου, ἀπό τοῦ
ἀντιθαλάμου :

- Εἶσαι έξω, Πέτρε ;
- Μάλιστα, Κύριε.
- Τί κάμνεις ;
- Τίποτε Κύριε.
- Καί σὺ, 'Ιωάννη, εἶσαι έξω ;
- Μάλιστα, Κύριε.
- Τί κάμνεις ;
- Βοηθῶ τὸν Πέτρον, Κύριε.
- Καλά, ἄμ ἡ Μαρία ;
- 'Εδῶ εἶμαι, ἀφέντη.
- Καί τί κάμνεις ;
- Τοὺς βοηθῶ.
- Καλά, ἄμα τελειώσπτε, νὰ μοῦ έτοι-
μάσπτε τὰ ροῦχά μου νὰ εξέλθω.
- Καλά, Κύριε. .

'Η ἀπάτη δὲν εἶναι ἐπιτηδειότης.
Τὸ ψεῦδος δὲν εἶναι κοπιῶδες.
'Η κακία δὲν εἶναι προσποίησης.
'Ο θάνατος δὲν εἶναι ἐπικίνδυνος.

- Τί εἶναι αὐτό ; μαμμά, πῶ, πῶ, πῶ !!!
- Εἶναι ἡ βασιλόπητα.
- 'Ο πρῶτος υἱός. Τὴν πᾶς στὸ τραπέζι μαμμά ;
- 'Ο δεύτερος. Τὸ Τρε—έξι, μαμμά ;
- 'Ο τρίτος. Χε... έξι, μαμμά ;

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

- Πέτρε, τί δῶρον θὰ μοῦ κάμης ἐφέτος.
- 'Εγώ ; τίποτε... Καί σὺ ;
- Τὸ ἴδιον πρᾶγμα....
- 'Ημεῖς πάντοτε συμφωνοῦμεν.

φνηδίως πρὸς αὐτὸν και μηχανικῶς πως τῷ
εἶπε :

— 'Ας ἐλπίσωμεν, ὅτι ἡ Οὐρανία θὰ εἶναι
εὐτυχεστέρα τῆς μητρός της... Εἶνε τότεν καλὴ
καὶ γλυκεῖα, ὥστε ἡ ἐλαχίστη δυστυχία θὰ
τὴν ἐφόνευεν...

Καὶ ἐσταμάτησε, μετανοήτασα, ὅτι τῆς ἐξέ-
φυγον αἱ τελευταῖαι λέξεις.

'Ο Παῦλος τὴν παρετήρησε μετὰ θλίψεως
καὶ ἀπεκρίθη :

— Μάλιστα, ἄλλως τε ὁ Φίλιππος εἶνε ἀξι-
όλογος νέος. 'Αγαπᾷ τὴν Οὐρανίαν εὐκρινῶ,
καὶ παρ' ὧν ἐλαθὸν ἐξαιρέτους περὶ αὐτοῦ
πληροφορίας. Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ἔχει μικρὰν
περιουσίαν, ἀλλ' ἡ ἀποκτάτασις θυγατρὸς γο-
νέων διατελούντων ἐν διαζυγίῳ, εἶνε πάντοτε
πολὺ δόσκολος.

— Βεβαίως, εἶπεν ἡ 'Ιουλία μετὰ θλίψεως,
δὲν θὰ εἶχομεν δικαίωμα νὰ εἴμεθα ἀπαιτη-
τικοί.

'Επηκολούθησε μικρὰ μεταξὺ ἀμφοτέρων σι-
ωπῆ, μεθ' ὃ ὁ Παῦλος ἐπκνέλιχθεν :

- Κα' θὰ μείνετε οὕτω μόνη.
- 'Ενευσεν αὐτῇ διὰ νεύματος καταφακτικοῦ.
- 'Εν τούτοις δύνασθε νὰ βλέπετε τὴν θυ-
γατέρα σας καθ' ἐκάστην, ἀφοῦ θὰ κατοικῆ πλη-
σίον σας.
- Ναί, ἀλλὰ δὲν εἶνε τὸ αὐτό.
- Καὶ τί νὰ εἶπω ἐγώ, ὅστις ἀπὸ δειλα-
τίας μόνον ἄπαξ τοῦ μηνὸς ἔβλεπον αὐτὴν ;
ὑπέλαθεν ὁ Παῦλος.
- Δὲν σᾶς ἠμπόδισα ποτὲ τοῦτο.
- Καὶ ἐνώπιον πάντοτε τῆς παιδαγωγοῦ
της!
- Δὲν ἠδυνάμην νὰ τὴν ἀφῆτω ποτὲ μόνην.
- 'Εν τούτοις ἦτο αὐτῇ ὕβρις δι' ἐμέ ! Καὶ
ἐὰν ἡ Οὐρανία ἠνῴσει... δὲν θὰ με ὑπέφερε !
Καὶ ὁ Παῦλος ἐρυθρίασας, ἠγέρθη πλήρης
θυμοῦ.
- Δὲν θὰ σᾶς ὑπέφερε ! Μεγαλοποιεῖτε τὰ
πράγματα. Οὐδέποτε ἐφαντάσθη τοιοῦτόν τι,
ἀπῆντησεν ἡ 'Ιουλία. 'Εν τούτοις, προσέθηκε
διὰ χαμηλωτέρως φωνῆς, ἔχετε κάπως δίκαιον,

'Ο μικρὸς Περικλῆς.

— 'Εγὼ θέλω, πατέρα, νὰ μοῦ κάμης δῶρον
ένα κῶδωνα.

— Κῶδωνα ; και τί θὰ τὸν κάμης ;

— Θὰ τὸν κτυπῶ, ὅταν με κλείει ἡ μαμμά
εἰς τὸ δωματίον, διὰ νὰ μοῦ ἀνοίγετε τὴν
πόρτα.

++

'Ο καλὸς σύζυγος κ. Δ... πρὸς τὴν σύζυ-
γόν του.

— Θὰ ὑπάγωμεν τὴν παραμονὴν εἰς τὴν ὁδὸν
'Ερμοῦ, νὰ περιπατήσωμεν ;

— 'Οχι, διότι εἶναι πολὺς θόρυβος.

— Καλὰ λέγεις, τότε νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν
ὁδὸν Σταδίου.

— Οὐψ, ἐκεῖ δὲν εἶναι τίποτε.

++

Εἰς τὴν ὁδὸν 'Ερμοῦ τὴν παραμονὴν τοῦ
νέου ἔτους.

— Πῶς σοῦ φαίνεται, 'Αησιλία, αὐτὸ τὸ
κακό ;

— 'Ὡς νὰ εὐρισκόμην εἰς κανένα παζάρι, ὅ-
που πωλοῦνται φωναὶ και συρίγματα.

— Καὶ εἰς ἐμέ, ὡς νὰ εὐρισκόμην εἰς κόλασιν,
ὅπου καίονται αἱ γυναῖκες και τὰς συρίζουν οἱ
ἄνδρες.

++

Μεταξὺ δύο συζύγων.

— Τί, δῶρον θὰ μοῦ κάμης, Νίκο, ἐφέτος ;

— Τίποτε, δὲν ἔχω χρήματα.

— 'Αμ, μήπως εἶχες περίσου ; μήπως εἶχες
καθ' ὅλον τὸ ἔτος ;

++

— Το καλεῖτερον δῶρον τὸ ὁποῖον δύναται
νὰ κάμη εἰς νέος εἰς μίαν νέαν, εἶναι μία ἐγ-
γραφὸς εὐχῆ, ἀλλὰ πιστὴ και εὐκρινῆς ἐπὶ
ῶραίου και κομψοῦ ἐπισκεπτηρίου, ἔλεγε νεᾶ-
νις τις εἰς νεαρὸν φίλον.

— Βεβαίως, δεσποινίς και τὸ καλεῖτερον δῶ-
ρον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ κάμη μία νέα εἰς
ένα νέον, ὑπέλαθεν οὗτος, εἶναι μία ἐγγραφὸς
ὁμολογία της ἐπὶ τοιοῦτου ἐπισκεπτηρίου, ὅτι
μόνον μίαν τοιαύτην εὐχὴν δέχεται και ἐλα-
βεν.

++

Μεταξὺ δύο φίλων.

Δὲν εἶδες, 'Ελένη, τὸν ἀναιδιῆ, μοῦ ἔρριψε μία
τρακατούκα εἰς τὰ πόδια.

— Ποῖος ἐκείνος ; Ναί, δὲν εἶδες και εἰς ἐμέ
μοῦ ἐδοῦνξε τὸ αὐτὸ με τὴν ροκάνα του.

++

— Αἱ, πᾶμε νὰ φύγωμε, Νίκο. ἐνύκτωσε
πλέον.

— Στάσου νὰ φύγουνε πρῶτα αἱ γυναῖκες,
δὲν βλέπεις πῶς ἐξακολουθοῦν νὰ φέρουν βόλ-
ταις ;

— Ταῖς κατεργάριδαίς !

++

— Τὸ νέον ἔτος ὁμοιάζει πρὸς ῶραίαν και
νέαν γυναῖκα, ἥτις ἔρχεται με ὅλα της τὰ κάλ-
λη και ὅλα της τὰ νάζια, δὲν εἶναι οὕτω ; ἡ-
ρώτα τις τὸν φίλον του.

— Ναὶ και ἥτις ὁμως ταχέως φεύγει διωκο-
μένη, με ὅλα της τὰ γηρατεῖα και ὅλη της τὴν
ἀσχημιά, ἀπῆντησεν οὗτος.

Φεῦ ! διότι θέλομεν πάντοτε νεώτερα και
καλεῖτερα ἔτη και ὁ θεός μας τιμωρεῖ και μᾶς
στέλλει πάντοτε χειρότερα. Π. 'Ετος.

διότι τὰ παιδιά ὑποφέρουσι πάντοτε διὰ τὰ
σφάλματα τοῦ πατρός.

— Τῶν γονέων των ! ἐπεῖπεν ἀμέσως ὁ
Παῦλος, προχωρῶν ἐπιτακτικῶς πρὸς αὐτὴν.

'Η δὲ 'Ιουλία λαμβάνουσα τότε ὕρος ἀγέρωχον.

— Καὶ τί ἔχετε, Κύριε, νὰ μοῖ παρατηρή-
σητε ; τὸν ἐρωτᾷ.

— Τὸ κ:φκλαιιδέτερον πρᾶγμα.

— Εἰπέτε το, παρακκλῶ.

— Τὴν ἔλλειψιν καρδίας, ἀπὸ μέρους σας.

— 'Απὸ μέρους μου ; Πῶς ; τί ; ἀπὸ μέρους
μου ;

— Μάλιστα. 'Υπήρξατε ἀνένδοτος, ἐπίμο-
νος, ἄλαμπτις, διὰ στιγμιαίαν παρεκτροπὴν,
Κυρία...

— Διὰ μίαν φίλην ἰδικὴν μου, ἠν ἐγνωρίσατε
ἐδῶ, Κύριε, πλησίον μου.

— 'Εστω, ἡμαρτον, ἦτο ἀδυναμία παροδικὴ
ἐνῶ, ἐν πράγματι, Κυρία, δὲν ἠγάπησα ἡ ὑμᾶς
και ὑπήρξατε ἀνοικτίμων. 'Ηκούσατε μόνον
τὴν ἐσκοτισμένην φιλαυτίαν σας και ἐπροτιμή-
σατε τὸ διαζύγιον. 'Επειτα, οὐδένα ἠθελήτατε

ν' ἀκούσητε, οὔτε τὰς συμβουλὰς τῶν φίλων,
οὔτε τὰς προτροπὰς τῶν συγγενῶν σας. 'Εξη-

'Ιουλία

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Μαγική Πυθία

Θέλετε νὰ ἔχητε τὴν ἀπάντησιν προβλήμα-
τός σας τινὸς διὰ τοῦ χρησμοῦ :

Γράψατε ἐρωτήσεις τινὰς ἐπὶ λευκῶν τεμα-
χίων χάρτου, διὰ τῆς συνήθους μελάνης, ἢ μᾶλ-
λον παρακαλέσατε τοὺς φίλους σας καὶ τὰς φί-
λας σας, ἐν τινι συναναστροφῇ, νὰ σᾶς γράψωσι
τοιαύτας. Αἱ ἐρωτήσεις αὐταὶ δεόν νὰ γράφωσι-
ται ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ χάρτου· σεῖς δὲ
πρότερον ἢ καὶ μετὰ τοῦτο, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ
σᾶς παρατηρήσῃ οὐδεὶς, γράφετε πρὸς τὸ κάτω
μέρος τοῦ χάρτου ἀπαντήσεις ἀστείαις ἢ καὶ δι-
λημματικαῖς, ἀναλόγως τῆς εὐφυΐας σας, διὰ
χυμοῦ λεμονίου ἢ κρομμύου, αἵτινες φυσικῶς δὲν
φαίνονται. Μετὰ ταῦτα, θέσατε τὰ τεμάχια
ταῦτα τοῦ χάρτου ἐντὸς κυτίου, οὐτινος ἢ βίσις
νὰ ἴναι μεταλλικὴ καὶ θερμασμένη προηγουμέ-
ως, ἢ τὴν θερμαίνετε ἐπὶ τινος κηροπηγίου, προ-
φέροντες συνάμα λέξεις τινὰς διαβολικὰς, καὶ
μετὰ τινὰ δευτερόλεπτα σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνα-
πτυχθεῖσαν θερμότητα, ἀποσύρετε τοὺς χάρτας
ἀπὸ τοῦ κυτίου, καὶ αἱ ἀπαντήσεις σας θὰ ὦσιν

κολουθήσατε τὴν ἐκδίκησίν σας μετὰ φρικώδους
λύσεως καὶ τὴν ἠθελήτατε πλήρη. "ὦ, ναί...
Μοὶ ἀφαιρέσατε τὸ παιδίον αὐτό, τὸ ὅποσον
ἦτο τόσον ἰδικόν μου, ὅσον καὶ ἰδικόν σας καὶ
τὸ ὅποσον ἠγάπων τόσον, ὅσον καὶ ὑμεῖς καὶ
ἐσχηματίσατε μεταξὺ ἡμῶν ἐν χάος ἀχανές
ἀπροσπέλαστον, ἀπὸ δεκαετίας. Συνετρίψατε
δὲ οὕτω δύο ὑπάρξεις καὶ ἡ ὑπερηφάνειά σας,
ὁ λογαριασμός σας...

— Κύριε, παραφέρεσθε, καί...
Ἐπανελάβην ἀμέσως ἠπιώτερον:

— Ἀληθῶς... παρεξέτραπην, Κύριε, ... συγ-
γνώμην... Ἐπειτα, τώρα δὲν εἶνε, οὔτε ἡ κατ-
ἀλληλος ὄρα, οὔτε ὁ ἀρμόδιος τόπος πρὸς τοι-
αύτην συζήτησιν... Ἄλλως τε, τί χρησιμεύου-
σιν ἡδὴ πλέον ταῦτα;... Τὸ πᾶν ἀπέπτυ ἔκ-
τοτε!

— Ἡ Ἰουλία πρῶτον θλιβεῖσα, εἶτα θυ-
μώσασα καὶ δυσχερομένη καὶ ἡδὴ συγκινου-
μένη ἤρξατο βαθηδὸν μεταβαλλομένη καὶ μετὰ
εἰρωνικῶν μειδιάματιος στρεφομένη πρὸς αὐτό.

— Παρκακλῶ, τῷ λέγει, παύσατε προσποι-

έντελῶς ὄραται, πρὸς ἐκπληξιν πάντων.

Δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε καὶ διπλᾶ τεμα-
χια χάρτου, ἢτοι ἐν διὰ τὴν ἐρώτησιν, καὶ ἐν
διὰ τὴν ἀπάντησιν, ἐν οἷς ἔχετε γράψει προη-
γουμένως ταύτην, τὰ ὁποῖα συναρμολογεῖτε ἐν
τῷ κυτίῳ· ἢ ἀνὰ ἐρωτήσεις ὧν δύσκολοι καὶ
ἐπιθυμεῖτε νὰ δίδωνται σαφεῖς ἀπαντήσεις, ἀφοῦ
ἐκεῖναι γραφῶσι, ἀποσύριστε πρὸς στιγμὴν καὶ
γράφετε ἐπὶ τῶν διπλῶν τεμαχίων χάρτου τὰς
ἀπαντήσεις σας κτλ.

ΦΑΝΤΑΣΙΑΙ

Ἡ ψυχὴ τῆς γυναικὸς

Ἡ ψυχὴ γυναικὸς ἀγνῆς εἶναι αὔρα πλήρης
μύρων μεθυστικῶν, εἶναι φύσημα βλασφαμωμένον
ἀπὸ ἄνηθ' οὐδὲν ἀπαντᾷ τις ἐξαισιώτερον εἰς
τοὺς ἀέρας, ὅπου πλανῶνται τὰ νέφη, εἰς τὴν
γῆν. ὅπου ἀπλοῦνται αἱ πράσιναι σικαί. Συγκρι-
νόμενα πρὸς τὴν καλλονὴν τῶν νεανίδων, πρὸς
τὴν ἡδονὴν, ἣν αἰσθάνεταιίτις θαυμάζων αὐτάς,
τὰ ῥόδα καὶ τὰ κρίνα, καὶ ὅταν ἀκόμη λάμ-
πουτιν ὑπὸ μίαν διαυγῆ πρωΐαν τοῦ Μάϊου, ὑπὸ
πέπλον δρόσου ἐν μέσῳ τῆς χλόης, φαίνονται
ἀχρωμάτιστα· ἡ μελωδία τῶν πτηνῶν φαίνεται
ἄνευ ἀρμονίας· εἰς τὴν θέαν μόνον αὐτῶν αἱ ζω-
ηραὶ ἰδέαι ἀφίπτανται, πᾶσα λύπη κραῦνεται·
ἅμα οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν φωτίζονται καὶ τοξεύουσι
τὰ βέλη τῶν ἐπὶ τῆς εὐρώττου γῆς, ἣτις κα-
λεῖται καρδίαν ἀνδρός.

οὔντες ὑμᾶς ὡς θῦμα! Ἐκν ἐθυσιάσθησαν ὑπάρ-
ξεις, αὐταὶ ὑπῆρξαν ἡ ἐμὴ καὶ τῆς θυγατρὸς
σας. Ἐνῶ σεῖς κατὰ μῆκος καὶ πλάτος ἐκάματε
χρήσιν τῆς ἐλευθερίας σας, ἣν σᾶς παρεχώρησα.
Φκίνεσθε δὲ, ὅτι δὲν ἐπεράσατε ἄτημα μετὰ τὴν
συντροφίαν τῆς Κυρίας...

— Εἶνε ἀληθές, Κυρία, προσεπύθητα νὰ ἐκ-
δικηθῶ τὴν συμπεριφορὰν σας πρὸς ἐμὲ, ἀφοῦ
ἐπέισθην περὶ τῆς ἐπιμονῆς σας. Ἡθέλητα παν-
τοιοτρόπως νὰ σᾶς ἀποδώσω τὸ κακόν, τὸ ὅ-
ποσον μοῦ ἐκάματε, ἀφοῦ εἶδον ὅτι τίποτε δὲν
σᾶς ἐπειθε ν' ἀλλάξῃτε γνώμην καὶ ὅτι ποσῶς
δὲν με ἠγαπᾶτε.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει ταύτῃ, ἡ γυνὴ τρωθῆτα και-
ρίως, ἐξέβλε κρκαυγὴν πόνου καὶ θλίψεως.

— Ἐγὼ δὲν σᾶς ἠγάπων; ἀνέκραξεν.

— Ναί, σεῖς, καὶ συνελάβατε ἀκριβῶς τὴν
εὐκαιρίαν, διὰ ν' ἀνακτῆτε τὴν ἐλευθερίαν
σας, καὶ ἐλευθερίαν γυναικὸς, ἣτις...

— Πρὸς θεοῦ, παύσατε, παρακαλῶ.

— Καὶ ἐχάρητε τοσοῦτον... ὥστε... πᾶς τις
θα εἴξῃ ἀμβλανε τὴν διαγωγὴν σας ταύτην, ὡς...

ΜΙΑ ΣΥΝΤΑΓΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐὰν θέλητε νὰ ῥυτίσετε τὴν ὕελον, λά-
βετε ἐν κοινὸν ἐργαλεῖον, λίμαν ἢ σιῦλιν
κτλ. ἢν ἀφοῦ ἐμβαπτίσῃτε πρότερον ἐντὸς
βενζίνης κεκορεσμένης διὰ κάμφορας, ἐπε-
ξεργάσατε, ὡς ἐπιθυμεῖτε τὴν ὕελον, ρυτί-
ζοντες αὐτήν, ὡς νὰ ρινίζετε ξύλον. Δέον
δμως ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ μουσκεύ-
ντε τὸ ἐργαλεῖόν σας, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω
διαλύσεως.

Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα κατορθοῦται, καὶ
ἂν ἐμβαπτίσῃτε τὸ ἐργαλεῖόν σας ἐντὸς ὑ-
γροῦ τερεβενθίνης.

Δῖνιγμα 10ον.

Τὴν θαρξίν μου, ὦ θνητέ, ἄλλοθι νὰ ζητήσης,
κι' ὡς πρότερον πολλῶν κακῶν νὰ με χαρακτηρίσης.
Οἱ πρόγονοί σου ἔκαμον χρῆσιν ἐμοῦ μεγάλην,
καὶ πάντοτε με ἔφερον στήν ἐαυτῶν ἀγκάλην.
Εὐθὺς δὲ μεταβάλλομαι, φίλτατε, ἂν θελήσης
τὴν κεφαλὴν μου ἀσπλαγχνα βεβαίως γὰρ τὰ τμήση
εἰς τόπον ῥυπαρότατον, τὰ μάλα δὲ ροσώδη;
Κι' εἰς τὴν ὀρειάν βλαβερὸν, πολὺ δὲ κινδυνώδη.

ἽΟ ἄγγελος τῆς τελευταίας στιγμῆς

ἽΟ ἄγγελος τῆς τελευταίας στιγμῆς, τὸν ὁ
ποῖον θάνατον καλοῦμεν, εἶναι ὁ προτιλέστα-
τος πάντων τῶν ἀγγέλων. Ἐξελέχθη ἵνα δέχη-
ται τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, καθ' ἣν στιγμὴν
οὗτος θέλει παύσει τοῦ ζῆν, μεταφέρον αὐτὴν
ἠδέως ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ ἡμῶν κόλπου εἰς τὴν ἀ-
γαθοεργὸν θερμότητα τοῦ παραδείσου. ἽΟ ἄγ-
γελος τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι
ἀδελφὸς τοῦ ἀγγέλου τούτου. Οἱ δίδυμοι οὗτοι
ἄγγελοι ἐναποθέτουσι δύο φιλήματα ἐπὶ τῶν
χειλέων τοῦ ἀνθρώπου, ὁ μὲν ἵν' ἀποξηράνη τὰ
δάκρυά του, ὅταν ἀρχηται τοῦ ζῆν, ὁ δὲ ἵνα εἰ-
σέλθῃ μειδιῶν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, ἀφοῦ κλαίων
εἰσῆλθεν εἰς ταύτην.

— Καὶ εἰς ἔτη πολλά, κύριε Χονδρόπουλε,
ὄνομα καὶ πρᾶγμα εἶσαι
ἐφέτος. Τὰ χρήματα πα-
χαίνου.

— Παρομοίως, φίλε
μου, κύριε Στεγνόπουλε,
δὲν πᾶς ὀπίτω, ἡ φτώ-
χεια ὄλο σ' ἀδυνατίζει.

— Τί νὰ γίνῃ, ὅσοι
πλουτίζουν ρίχνου καὶ
μέσα των κ' ἀπ' ἔξω τους.

— Τί νὰ κάμωμεν, ἀφοῦ οἱ πτωχοὶ μᾶς τὰ
δίδουν!

ὡς νὰ ἀγαπᾶτε κρυφίως... ἄλλον!

Ἡ Ἰουλία ἠγέρθη μετὰ σφοδρᾶς ἀγκυακί-
σεως, ὅπως ἀπελπίς δὲ καὶ ἔξω φρενῶν τραβῶσα
τὴν κόμην τῆς:

— Καὶ ἐπίστευτες, σύ; τοῦτο; τῷ λέγει.

— Ναί, Κυρία, τὸ ἐπίστευσα.

— "ὦ φρίκη! φρίκη καὶ ἀτιμίαι! ἀνερῶν-
σεν ἔξαλλος ἐξ ὀργῆς.

Καὶ ταῦτοχρόνως κατέπεσεν ὡς μόλυβδος ἐπὶ
τοῦ ἀνακλιντροῦ, καλύπτουσα τὸ πρόσωπον διὰ
τῶν χειρῶν τῆς.

Ἐπηκολούθησε δὲ μικρὰ, ἀλλὰ φριβερά σιωπῇ.

Εἶτα μετ' ὀλίγον ἐγερθεῖσα, καὶ λαβοῦσα αὐ-
τὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς, τὸν παρετήρησεν εἰς τοὺς ὀρ-
θαλμούς, ὅπως ἄρωνος καὶ ἀκίνητος, ἀφίνουσα
νὰ ἐκχυλίσῃ τὸ ρεῦμα τοῦ πάθους τῆς, ὅπερ ἐπὶ
πολὺν χρόνον ἐπίεζε τὴν καρδίαν τῆς.

— Ἀλλὰ, ἐγὼ σὲ ἐλάτρευον, τῷ λέγει, καὶ
πολλάκις δι' ἐσὲ ὑπέφερα θανασίμους. Ἐὰν δὲ
ἐφείσθην οὕτω πρὸς ἐσὲ, τὸ ἔπραξα, διότι ἐπί-
στευσα, ὅτι δὲν με ἠγάπας πλέον! "ὦ, ἐὰν
ἐγνώριζον. Ἀλλ' ἠπκτῆθημεν ἀμφοτέρω, διότι

οὐδεὶς ἠθέλησε πρῶτος νὰ ὀμιλήσῃ. Ἡ ὑπερη-
φάνεια καὶ ὁ ἐγωϊσμὸς ἀμφοτέρων μᾶς κατέ-
στρεψεν. Μιᾶς στιγμῆς παρεξήγησις ἀπώλεσε
δύο ὑπάρξεις. "ὦ! θεέ μου! δέκα ἔτη βρασά-
νων καὶ θλίψεως καὶ τώρα εἶνε πλέον ἀργά, ἡ
νεότης μᾶς πκρήθη! οὐσθεῖσα ἐν τῷ πελά-
γει τῆς ἀπάτης!

ἽΟ Παῦλος, πκρατηρῶν μετ' ἐκπλήξεως τὴν
σύζυγόν του, ἐμάντευσε τὸ πᾶν καὶ νοήσας, ὅτι
ἄμφοτέροι ἐπίστευσαν, ὅτι δὲν ἠγαπῶντο καὶ
οἰκτρῶς ἀπατηθέντες κατέτρεψαν τὴν νεότητά
των:

— Καὶ λοιπὸν με ἠγάπας; τῇ λέγει. Εἶναι
δυνατὸν, με ἠγάπας;

— Ποτέ, ἐπανελάβην ἐκεῖνη, δὲν θὰ μάθης
πόσον ἐβασκνίσθην καὶ ἐτυρανίσθην. Ἡ ἀδια-
φορία, ἡ ἀναγκαστικῶς ἐπέδκλον εἰς ἐμαυτὴν
καὶ ὁ ἐγωϊσμὸς, ὁ δάκνων καὶ κατασπαράττων
τὴν καρδίαν, με ἐδηλητηρίκασαν μέχρις ἀπελ-
πισίας! Εἶτα ἡ θλίψις, ἡ μελαγχολία, ὁ μονή-
ρης βίος, ἡ μητρικὴ ἀδυναμία! "Α, ὄχι, αὐτά,
οὐδέποτε θὰ τὰ μάθης, οὐδέποτε ἀπὸ ἐμέ!...

Α! Ε! Ι! Ω! ΟΥ!

Παρατηρητής τις έπισταμένως μελετήσας τὸν χαρακτήρα τῶν ἀνθρώπων συνεπέα τοῦ τρόπου αὐτῶν τοῦ γελᾶν, δίδωσι ἡμῖν τὸ ἐξῆς συμπέρασμα: Κατ' αὐτὸν οἱ γελῶντες καὶ κρίζοντες ἄ! ἄ! ἄ! ἄ!... εἶνε ἐλευθέριοι, εἰλικρινεῖς, ἀγαπῶσι τὸν θόρυβον καὶ τὴν κίνησιν καὶ εἶναι εὐμετάβλητοι.

Οἱ γελῶντες διὰ τῆς ἐκφράσεως ἔ! ἔ! ἔ! ἔ! ἔ!... εἰσὶ φλεγματικοὶ μελαγχολικοί.

Οἱ γελῶντες διὰ τοῦ ἰ! ἰ! ἰ! ἰ! ἰ!... εἶνε οἱ παῖδες, οἱ μαλακοῦ χαρακτήρος, οἱ δειλοὶ, ἀναποφάσιστοι, καὶ ἀκόλουθοι ἰδεῶν ξένων.

Οἱ γελῶντες διὰ τοῦ ὦ! ὦ! ὦ! ὦ! ὦ!... ἀποδεικνύει χαρακτήρα γενναίων φρονημάτων καὶ τόλμην.

Ἀποφεύγεται ὅμως τοὺς γελῶντας διὰ τῆς ἐκφράσεως οὐ! οὐ! οὐ! οὐ!... διότι μισάνθρωποι καὶ μοχθηροί.

Γρίφος, Ὁ πρῶτος λύτης τοῦ γρίφου τούτου θὰ λάβῃ ὡς δῶρον ἐν χρυσόδετον Ἡμερολόγιον τῆς «Φύσεως» ἢ μυθιστόρημά τι κατ' ἐκλογὴν ἀξίας μέχρι 3 δραχμῶν.

**Λύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 809
αἰνίγματος**

Ἰχθύς. Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Δημ. Διονυσιάδης ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Δεσποινὴς Μαριάνθη ἐκ κορίνθου, ὁ κ. Π. Παρίσσης ἐκ Πατρῶν, ὁ μικρὸς Παπαγάλλος ἐκ Πειραιῶς καὶ ἡ Κυρία Ν. Νικολάου ἐκ Σύρου.

ΓΡΙΦΟΣ

Καὶ κρύφτα τὸ πρόσωπόν της ἐντὸς τοῦ μανδύου της, ἔκλαιεν ὡς παιδίον, στήγγουσα ἐν ταῦτῃ τὴν χεῖρα του μετὰ θερμῆς.

— Ἀγαπητή, Ἐλμίρα, καὶ ἐγὼ σκληρῶς ἐτιμωρήθην, εἶπεν. Ὁ βίος σου ἦτο καὶ ἰδικός μου. Ὡ ἐὰν ἐγνώριζον ταῦτα! Ἰδοῦ, μία παρεξήγησις ποῦ φέρει. Δὲν ἐσκέφθημεν οὔτε ἡμᾶς αὐτὰς καλῶς οὔτε τὰ τέκνα μας. Ἡ ἐξομολόγησις αὕτη ἔδει ἐγκαίρως νὰ γίνῃ ἀγαπητὴ μου καὶ τώρα τί θὰ πρέπει νὰ πράξωμεν;

Ταῦτοχρόνως τότε ἠκούσθη ὁ θροῦς ἐπιθῆτος συρομένης καὶ ἀμέσως ἡ θύρα ἦνοιξε καὶ ἡ Οὐρανία πάλευκος καὶ μετὰ χάριτος ἰστολισμένη διὰ γάμον, κρατοῦσα λευκὴν μυρόεσαν ἀνοδοέσμη, εἰσῆλθε καὶ εὐρέθη αἰφνιδίως ἐνώπιον τῶν γονέων της. Ἡ μικρὰ αὐτῆς λάμπουσα ἐξ ὠραιότητος καὶ εὐτυχίας μορφή της, μόλις εἶδε τὸν πατέρα της:

— Πάτερ μου! πάτερ μου, τῷ εἶπεν, ριπτο-

μένη εἰς τὰς ἀνοιχθείσας ἐν τῷ ἅμα ἀγκάλας του, ὦ πόσον εἶμαι εὐτυχῆς!

Ὁ Πυλὸς χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀρθρώσῃ λέξιν, τὴν ἠτπάσθη εἰς τὸ μέτωπον καὶ εἶτα τῇ εἶπεν:

— Ὁ Θεός, παιδί μου, μᾶς ὀφείλει τὴν χάραν αὐτῆν καὶ εὐτυχίαν καὶ ἤδη μᾶς τὴν δίδει.

Εἶτα δὲ στρεφόμενος πρὸς τὴν σύζυγόν του, αὕτη τὸν ἐρωτᾷ;

— Τί δέον νὰ πράξωμεν τώρα;

Ὁ δὲ Πυλὸς μετὰ πικροῦ μειδιήματος, ὅπως συνεσταλμένος καὶ φέρων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους του, τῇ ἀπήντησεν:

— Ν' ἀγρυπνήσωμεν ἐπὶ τῆς εὐτυχίας τῶν τέκνων μας!

Ροῦς.